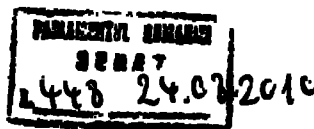

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2044
09.08.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, în vederea declarării „Zilei Naționale de Rugăciune” ca sărbătoare legală nelucrătoare*”, inițiată de 63 parlamentari – PD-L, UDMR, PSD, PNL, Grupul parlamentar Mixt, Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Bp. 209/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 134 alin. (1) din *Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul includerii primei duminici din luna octombrie în categoria zilelor de sărbătoare legală în care nu se lucrează, urmând ca această zi să fie declarată „*Ziua Națională de Rugăciune*”.

II. Observație

1. Precizăm că, potrivit art. 138 din *Codul muncii*, „*Prin contractul colectiv de muncă aplicabil se pot stabili și alte zile libere*”.

Astfel, apreciem că inițiativa legislativă este inoportună, deoarece pentru introducerea unei astfel de reglementări nu este necesară elaborarea unui act normativ. O astfel de prevedere poate fi negociată între partenerii sociali și reglementată în contractul colectiv de muncă.

2. Propunerea legislativă nu răspunde cerințelor enumerate în *Expunerea de motive*, neexistând o corelare între terminologia folosită în textul acesteia și reglementările legale în vigoare.

Astfel, conform dispozițiilor art. 1 alin. (2) și art. 2 alin. (1) din *Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor* (lege organică), este garantat dreptul de manifestare individuală și colectivă a libertății religioase al oricărei persoane, după cum este garantată și libertatea oricărei persoane de a stabili și menține relații ecumenice și frățești cu alte persoane, culte sau grupări religioase și cu organizațiile intercreștine și interreligioase, la nivel național și internațional.

Având în vedere cele menționate anterior și ținând cont de prevederile art. 9 alin. (1) din *Legea nr. 489/2006*, prin care se precizează că „*În România nu există religie de stat; statul este neutru față de orice credință religioasă sau ideologie atee*”, apreciem că propunerea legislativă este lipsită de oportunitate.

3. Întrucât, în prezent, potrivit art. 39 alin. (1) lit. b) și art. 132 din *Legea nr. 53/2003*, repausul săptămânal este un drept al salariatului ce se acordă în două zile consecutive, de regulă sâmbăta și duminica, în opinia noastră, Ziua Națională de Rugăciune este greșit stabilită ca dată, respectiv prima duminică din luna octombrie. Din acest motiv, pe cale de consecință, apreciem că nu ar putea fi inclusă în categoria sărbătorilor legale nelucrătoare, aceasta fiind fixată în ziua de repaus, respectiv duminica.

În plus, în cuprinsul *Expunerii de motive* se precizează că această zi este o sărbătoare ecumenică ce are menirea de a celebra puterea rugăciunii, care îi reunește pe toți adepții religiilor monoteiste, în special pe creștinii români. Față de această motivare remarcăm că inițiativa legislativă

constituie o noutate numai pentru membrii Federației Comunităților Evreiești din România, Cultului Mozaic și pentru cei ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, care au ca zi de odihnă, potrivit statutelor lor de organizare și funcționare, ziua de sâmbătă, duminica fiind, conform convingerilor lor religioase, o zi de lucru. Pentru celelalte culte „creștine”, propunerea legislativă este lipsită de fundament, deoarece ziua de duminică este ziua de celebrare a cultului și, prin urmare, o zi de rugăciune.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului